

газь да ся подчини на навѣтыгѣ на русцыгѣ, които бѣхъ влѣзли въ честолюбіе да го обесчестятъ. Но недоумѣніето на челоуѣка напусто ся обраца къмъ небосклонгѣтъ за да види отъ дѣ му иде неприятельгѣтъ ; защото той не иде никога прѣзь онзи пѣтъ въ който гледамы. А безчестіето, отъ което Волскый ся боеше повече неже отъ мажыгѣтъ и отъ смъртыгѣтъ е многообразно, и горкый-тъ той бѣше далечъ отъ да отгадне въ какгѣвъ ще образъ да допѣлзи то до него.

IV

Рапо сугрипгѣтъ единъ чиновникъ рускый, колонельгѣтъ Крыловъ влѣзе въ тъмницгѣтъ му наедно съ тъмничника и единъ желѣзаръ, който отмахнѣ отъ него желѣзныгѣтъ клапы и оковы. Но рѣцѣгѣтъ му и мышцыгѣтъ му бѣхъ тѣмъ изранены и раскървавены, щото повыкахъ лѣкаря.

— А ! това е малко, думаше лѣкарьгѣтъ. Този момѣкъ има главѣ и тѣло желѣзны.

— Идѣ, казва му колонельгѣтъ, усмихпгѣтъ къмъ него благопріятно, да ти обадѣ пѣщо радостно.

— Ако си дошелъ, казва му Вол-